

odklad jednání delimitačního na úterý dne 14. t. m. Vyslanectví přednese tuto žádost maďarské vládě až bude jednáno s generálním sekretariátem delegace o stanovení příští schůze delimitační komise, neoznámí však okolnost, že i vláda karpatské Ukrajiny žádala o odklad jednání delimitačního, ježto z důvodů politických dává přednost tomu, aby i ve zdejších diplomatických kruzích byl vzbuzen dojem, že průtah v delimitaci hranic Karpatské Ukrajiny byl vyvolán jen vládou maďarskou.

AMZV ČR, PrS, kart. 60, f. 11, č. 32 250/VI-4/39. Kópia, strojopis.

¹ P. Fiša 28. 2. 1939 požádal MZV v Praze, aby „vzhledem k čekáním potížím Maďarska prosí, aby jejich požadavky byly podporovány zákrokem v Berlíně a Římě“. – AMZV ČR, TD 1939, č. 180.

² Pozri dok. č. 164, pozn. č. 4.

169

7. marec 1939, Budapešť.

Závěrečný protokol delimitačnej komisie o stanovení definitívnej hranice na slovensko-maďarskom úseku (od rieky Dunaj po rieku Uh) podpísaný splnomocnencami česko-slovenskej a maďarskej vlády v Budapešti.

*Commission de délimitation.
Protocol finale.*

La commission tchéco-slovaque-hongroise créée en vue de l'exécution du paragraphe 1er de la Décision arbitrale de Vienne, du 2 novembre 1938, s'est constituée à la Budapest, le 8 novembre 1938, et a consacré, jusqu'à ce jour, à l'accomplissement de sa tâche, 25 séances communes, avec la participation des Membres dont la liste se trouve ci-annexée¹.

Comme résultat de ce travail, la Commission est tombée d'accord au sujet de la fixation définitive de la frontière entre la Tchéco-Slovaquie et la Hongrie dans la secteur allant du Danube jusqu'au fleuve Ung (Uh) à l'Est de la commune de Pinkovce (Ungpinkóc).

I.

Les principes généraux qui ont guidé la Commission dans son travail étaient les suivants:

1° Le point de départ des travaux consistait dans les cartes officielles, à l'échelle de 1 : 750.000, annexées à la Décision arbitrale de Vienne. Dans les cas où la Commission a rencontré des difficultés soit en raison de l'épaisseur des lignes y tracées, soit en raison des divergences entre les deux cartes, elle s'est efforcée de les résoudre en s'inspirant de l'intention présumée des Puissances-Arbitres, ainsi que des principes ci-dessous résumés:

a) le principe ethnique;

b) le principe des limites cadastrales des communes. De ce dernier principe, la

Commission ne s'est écartée que dans des cas d'exception motivés par les intérêts économiques de la population ou par les nécessités des communications.

2° La Commission s'est cru autorisée à procéder à certains échanges de villages et de territo-

ires situés aux deux côtes de la ligne-frontière fixée par la Décision arbitrale de Vienne. Ces échanges, d'ailleurs restreints, trouvent leur justification et dans l'application des principes ci-dessus énoncés et dans l'intérêt des deux Pays et de leur population, notamment dans celui de certaines grandes agglomérations.

II.

La Commission a tracé la frontière, dans le secteur indiqué ci-dessus, sur des cartes à l'échelle de 1 : 75.000. A chacun des exemplaires originaux du présent Protocole final, deux de ces cartes se trouvent annexées, dont l'une d'édition tchéco-slovaque et l'autre d'édition hongroise. Les cartes ainsi annexées font partie intégrante du présent Protocole final².

Le lignes de frontière tracées sur ces cartes sont concordantes et elles ont le caractère d'authenticité.

Au cas où des divergences se révéleraient entre les cartes en question, la description de la frontière ci-après fait foi. Il en est de même pour les divergences éventuelles entre les cartes et le texte de la description, exception faite des cas où la description ci-après dit le contraire.

A cette fin, la Commission décrit la frontière comme suit:

Un point à déterminer sur le terrain, à la rive gauche du bras principal du Danube, dont la latitude Nord est de 48° 03', et la longitude Est de 34° 52'.

De ce point, la frontière part en direction Nord-Est jusqu'au milieu du bras mort extérieur du Danube (Öreg-Duna).³ Cette partie de la frontière est à déterminer sur le terrain, en cherchant, selon les possibilités, une frontière naturelle. De là, elle suit la ligne médiane dudit bras, dans la direction Est, jusqu'à la percée dénommée „Uj Öntés“ sur la carte d'édition hongroise.

La frontière traverse ledit bras mort en direction Sud-Nord; de la rive Nord, elle s'avance en courbe dirigée vers Ouest, puis vers Nord et rejoint, à une distance d'environ un kilomètre, la limite cadastrale entre les communes Szemet et Schildern (Dénesd). De là, elle suit la limite cadastrale du village Szemet jusqu'au point où se rejoignent les limites cadastrales des communes de Szemet, Gutor et Schildern. La frontière continue de suivre les limites cadastrales entre Schildern et Gutor, Somorja (Šamorín) et Schildern, Tartschendorf (Torcs) et Somorja, Tartschendorf et Uszor, Tartschendorf et Hviezdoslavov, Miloslavov et Hviezdoslavov, Miloslavov et Csütörtök (Štvrtek). La frontière entre ces deux dernières communes sera tracée sur place, de la sorte qu'une partie du territoire cadastral de Miloslavov, qui s'approche trop près de l'agglomération de Csütörtök, soit attachée au territoire cadastral de Csütörtök. Pour la perte de cette partie de son territoire la commune de Miloslavov réserve en compensation un territoire de la même valeur du territoire cadastral de Csütörtök.

La frontière continue à suivre les limites cadastrales entre Hideghét et Csütörtök, Hideghét et Fél, Hideghét et Eberhard, Most na Ostrove (Dunahidas) et Eberhard jusqu'au point où la limite cadastrale entre Eberhard et Most na Ostrove rejoint le bras du Petit-Danube.

De ce point, la frontière constituée par la ligne médiane du Petit-Danube, entre Eberhard et Gessajovo, puis par la ligne médiane du bras du Petit-Danube passant d'abord entre les îles Baumholz et Tokés et ensuite entre le territoire cadastral de Ivanka pri Dunaji (Pozsonyivánk) et l'île Baumholz jusqu'au point commun des limites cadastrales de Eberhard, Ivanka pri Dunaji et Čeklis (Cseklész). Il appartiendra à la Commission locale de se prononcer sur la possibilité d'opérer un échange de certains parcelles entre les propriétaires d'Eberhard et de Gessajovo.

Entre Čeklis et Eberhard, Čeklis et Fél, Čeklis et Sáp, Čeklis et Dunaujfalú (Nová Ves), Čeklis et Magyarbél la frontière suit les limites cadastrales de ces communes.

La Commission locale aura la faculté de détacher du territoire cadastral de Čeklis, a un endroit qu'elle jugera convenable, les parcelles nécessaires aux habitants hongrois qui désireraient obtenir la nationalité hongroise.

A un point situé à environ 1500 mètres vers Sud-Est de la côte 165, la frontière quitte la limite cadastrale de Čeklis et Magyarbél et, en maintenant la direction générale de Nord-Est, elle coupe, du territoire cadastral de Magyarbél, la métairie dénommée „Dvor Konstantin“ et, du territoire cadastral de Németsbél, la partie occidentale sur laquelle se trouve la chapelle de Saint Vendelin. D'ici jusqu'à la limite des parcelles appartenant aux petits propriétaires (Alsómajori telepesek)⁵, la frontière coïncide avec les limites cadastrales de Szenc (Senec) et de Németsbél. De là la frontière se dirige vers Nord-Est jusqu'à la chaussée Szenc-Schweinsbach, en suivant la limite nord-ouest entre les parcelles desdits propriétaires et la domaine de François Chytil.

De là, la frontière suit sur une longueur d'environ 200 mètres, la dite chaussée dans la direction de Schweinsbach. D'ici, jusqu'à un point éloigné d'environ 400 mètres vers l'Ouest de la côte 156, la frontière sera tracée sur le terrain suivant la ligne dessinée sur les cartes ci-annexées. Pour la partie de la frontière dans les communes Magyarbél, Németsbél et Szenc, les cartes ci-annexées font foi. En traçant la frontière, la Commission locale tiendra compte des limites des propriétés.

A partir du point indiqué à l'alinéa précédant, la frontière se dirige vers Sud-Est, en suivant la limite cadastrale entre Szenc et Šarfia (Sarfő) jusqu'au point commun des trois limites cadastrales des villages de Szenc, Šarfia et Boldogfa (Matka Božia).

De ce point, la frontière suit les limites cadastrales entre Šarfia et Boldogfa, Igram et Boldogfa, Čataj (Csataj) et Boldogfa, Csataj-Réte (Reca), Nemecký Grob (Németguráb) et Réke, Nemecký Grob et la II° partie du cadastre de Szenc, Nemecký Grob et Pustý Fedýmeš (Pusztafödemes), jusqu'à la route conduisant à la métairie de Tárnok. D'ici la frontière suit le canal situé à environ 400 m au Nord de la cote 122 et jusqu'à la côte 124. Elle continue de suivre d'abord la ligne de chemin de fer à voie étroite, laissant cette ligne à la Hongrie, jusqu'au ruisseau dénommé „Stolicný Potok“, ensuite le cours dudit ruisseau, jusqu'à un point situé à environ 800 mètres au Nord du croisement de ce ruisseau et de la ligne de chemin de fer Galánta-Szenc. De ce dernier point, la frontière se dirige vers Nord-Est, sur une longueur d'environ 1800 mètres, puis, changeant de direction, vers Nord-Ouest, elle rejoint la côte 124.

Le territoire de la métairie de Ujhely, découpé ainsi du cadastre de Magyar-Diószeg (Veľký Diosek), sert de compensation pour les terres des petits-propriétaires de Pustý Fedýmeš, détachées de cette commune le long de la ligne de chemin de fer Szenc-Galánta. Il appartiendra à la commission locale de décider si, à titre de cette compensation, il y a lieu d'attribuer à la Tchéco-Slovaquie le territoire de la métairie de Ujhely en totalité ou en partie seulement. La commission locale est chargée de fixer, sur la lisière Sud-est et Sud-ouest du territoire de la métairie de Ujhely, une bande de terrain pour y transférer le chemin de fer à voie étroite qui se trouve sur la chaussée et qui traverse les bâtiments de latide métairie.

De la côte 124, la frontière coïncide avec les limites cadastrales entre les communes de Abraham et Kismácséd (Malý Mačad), Abraham et Nagymácséd (Veľký Mačad), Gest (Geszt) et Nagymácséd, Szered et Nagymácséd, Dolná Streda nad Váhom (Vágszerdahely) et Nagymácséd, Brakoň et Hódi (Hody), Brakoň et Nebojsza (Nebojsa), Nebojsza et Dolná Streda nad Váhom, Dolná Streda nad Váhom et Vága (Váhovce), Šintava (Szempte) et Vága, Šoporňa (Sopornya) et Vága. En ce qui concerne la frontière au Nord de Vága, la Commission locale examinera la possibilité de trouver une frontière naturelle suivant le bras principal du Vág.

La frontière continue en suivant les limites cadastrales entre les communes de Šoporna et Kajal, Šoporna et Vágkirályfa (Kráľová nad Váhom), Šoporna et Vághosszúfalu (Dlhá nad Váhom), Močenok (Mocsonok) et Vághosszúfalu, Močenok et Vágvecse (Veča), jusqu'à environ 600 mètres de distance de Dvor Andlek (Engelmaierhof) dans la direction de Nord-Ouest. Du point ainsi défini, la frontière tourne dans la direction de Sud-Ouest jusqu'à canal situé à une distance d'environ 700 mètres dudit point. Là, elle tourne de nouveau dans la direction Sud-Est, suit d'abord le canal mentionné jusqu'à la chaussée Vágvecse-Mocsonok et puis, dans la même direction, la route champêtre et sa prolongation en ligne droite jusqu'à la chaussée Tornóc (Trnovec) - Cabaj (Csápor). D'ici la frontière tourne dans la direction Nord-Est et suit le milieu de ladite chaussée jusqu'à la côte 137.

De cette côte, la frontière est constituée par les limites cadastrales entre Tornóc et Čabaj, Tornóc et Šalgov (Salgó), Tornóc et Úrmín (Úrmény), Tornóc et Tardoskedd (Alsójtátó) jusqu'à la côte 114.

De cette côte, la frontière suit la rive Nord-Est du canal, jusqu'au pont se trouvant à environ 900 mètres de distance de ladite côte. De ce pont, elle suit le bord Nord-Est de la route jusqu'au canal éloigné à environ 400 mètres de Alsójtátó (Dolný Jatov). De là, frontière suit le canal, contournant la partie septentrionale de Alsójtátó, puis continue dans la direction de Nord-Est sur une longueur d'environ 600 mètres, enfin, dans la direction de Sud-Est, sur une longueur d'environ 200 mètres, elle rejoint la limite cadastrale de Degeš (Dögöspusztá). Pour cette partie de la frontière, à commencer de la côte 114, les cartes ci-annexées font foi.

D'ici jusqu'à la côte 126, la frontière coïncide avec la limite cadastrale entre Degeš et Tardoskedd (Alsójtátó). De la côte 126, la frontière prend la direction de Nord-Est jusqu'au premier croisement de deux routes champêtres, de là, elle tourne dans la direction Sud-Est et rejoint la limite cadastrale entre Tardoskedd et Degeš.

Dans la suite, la frontière est constituée par les limites cadastrales entre Tardoskedd et Degeš, Degeš et Nagysurány (Šurany), Degeš et Komját (Komjatice).

De là frontière est à tracer sur le terrain, de telle manière que les terres appartenant aux métairies dénommées Ružový Dvor (Virágshalom), et Pusta Jatov (Jató major) soient rattachées à la Tchéco-Slovaquie, exception faite de la propriété Frátrics. Sur les cartes ci-annexées, cette partie de la frontière n'est tracée que d'une manière approximative.

Dans la suite, la frontière coïncide avec les limites cadastrales entre Nagy-Kér (Veľký Kýr) et Dolná Taraň (Alsótaránymajor), Nagy-Kér et Branč (Berencs), Branč et Nagycétény (Veľký Cetín). Sur le territoire cadastral de la commune de Nagycétény se trouve la métairie de Pusztalalmás, au sujet de laquelle le chapitre archiepiscopal de Esztergom se réclame le droit de propriété, tandis que Mgr. l'évêque de Trnava en revendique le droit d'usufruit. Etant donné qu'aux livres fonciers, c'est le chapitre archiepiscopal qui figure comme propriétaire, la Commission a décidé de ne pas détacher ladite métairie du cadastre de Nagycétény, étant entendu qu'au cas où d'un accord entre les dignitaires ecclésiastiques intéressés ou bien d'une décision du Saint-Siège, il résulterait que soit le droit de propriété de ladite métairie, soit le droit d'usufruit en revenait, d'une manière définitive, à Mgr. l'évêque de Trnava, la frontière sera modifiée pour permettre l'attachement de ladite métairie à la Tchéco-Slovaquie.

La frontière continue à suivre les limites cadastrales entre Nagycétény et Branč, Nagycétény et Lúky-Gergelová, (Lükigergelyfalva, Nagycétény et Čechince (Nyitracsehi), Nagycétény et Malý Cetín (Kis-Cétény). La saillie septentrionale du territoire cadastral de Nagycétény sera à corriger par la Commission locale, dans la mesure des possibilités.

Entre Nagycétény et Lapášké Ďarmoty (Lapásgyarmat), Nemes Pann (Paňa) et Lapášké Ďarmoty, Kalász et Lapášké Ďarmoty, Kalász et Babindol (Babindál), Kalász et Čalad (Család), Kalász et Malé Hyndice (Kishind), Nagyhind (Veľké Hyndice) et Malé Hyndice, Nagyhind et Slepčany (Szelepcsény), Nagyhind et Nová Ves n/Žitavou (Zsitvaujfalú), Aha (Horný Ohaj) et Nová Ves n/Žitavou, la frontière suit les limites cadastrales entre ces communes. En ce qui concerne la partie de la frontière entre Nagyhind et Slepčany, il appartiendra à la Commission locale de la vérifier.

Quant aux territoires cadastraux de Nová Ves n/Žitavou, Nagyhind et Kalász, la Commission locale aura la faculté de proposer le détachement de certaines parcelles pour rendre possible l'établissement éventuel dans l'autre État des propriétaires petits et moyens qui désireraient le faire.

La frontière continue de suivre les limites cadastrales entre Nová Ves n/Žitavou et Tajnasári (Tajná), Tajnasári et Nevidzany (Néved), de telle manière que du territoire cadastral de cette dernière commune, la propriété Schöller (40 ha) soit attachée à la Hongrie.

Dans la suite, la frontière coïncide avec les limites cadastrales entre les communes Nevidzany et Csiffár (Cifáry), Nevidzany et Mohi (Mochovce), Veresvár (Vörösvár) et Mohi, Malé Vozokany et Mohi, Rohožnice (Ujpetend) et Mohi, Nemčiňany (Nemcsény) et Mohi, Nemčiňany et Ujbars (Nový Tekov), Nemčiňany et Kiskoszmály (Malé Kozmálovce), Kozárovce (Garamkovácsi) et Kiskoszmály, Tlmače (Tolmács) et Kiskoszmály, Veľké Kozmálovce (Nagykoszmály) et Kiskoszmály, Veľké Kozmálovce et Ujbars, Starý Tekov (Óbars) et Ujbars, Starý Tekov et Marosfalva (Marušová), Kiskálna (Kálnica) et Starý Tekov, Felső Szecse (Horná Seč) et Starý Tekov.

La frontière continue à suivre les limites cadastrales entre les communes Felsőszecse et Klačany (Garamkelecsény), Léva (Levice) et Klačany, Léva et Podlužany (Dobó-Bereckalja), Léva et Malé Krškany (Kiskereskény), Hontvarsány (Varšany) et Malé Krškany, Hontvarsány et Veľké Krškany (Nagykereskény), Hontkiskér (Malý Kiar) et Veľké Krškany, Csánk (Čankov) et Veľké Krškany, Dolné Brhlovce (Tegzesborfő) et Csánk, Dolné Brhlovce et Bori (Bory), Horné Brhlovce (Kálnaborfő) et Bori, Domadice (Dalmaď) et Bori, Santov (Szántó) et Bori, Santov et Csánk, Vámosladány (Mýtné Ludany) et Santov, Hontfizesgyarmat (Hontianske Ďarmoty) et Santov, Deménd (Demandice) et Santov, Hévmagyarád (Maďarovce) et Santov.

La frontière continue quitte les limites cadastrales entre Santov et Hévmagyarád et coupe la route Santov-Hévmagyarád à une distance d'environ 100 mètres du croisement des routes Domadice - Santov et Santov - Hévmagyarád. Elle rejoint la limite cadastrale entre Domadice et Hévmagyarád à une distance d'environ 300 mètres à l'Est dudit croisement.

La frontière continue à coïncider avec les limites cadastrales entre Hévmagyarád et Domadice, Egeg (Hokovce) et Opatové Moravce (Apátmarót), Egeg et Kostolné Moravce (Egyházmarót), Egeg et Dudince (Gyügy), Szalatnya (Slatina) et Merovce (Mere), Palást (Plášťovce) et Merovce, Palást et Dvorníky (Hontudvarnok), Palást et Dolné Rokynčice (Alsórakonca), Palást et Drienovo (Csábrágsomos), Palást et Čelovce (Csall), Palást et Hrušov (Magasmajtény), Ipolyfödemes (Fedy-meš) et Hrušov, Kelenye (Kleňany) et Hrušov, Ipolynyék (Nekyje) et Hrušov, Ipolynyék et Čelovce, Gyürki (Ďurkovce) et Čelovce, Sirák (Širákov) et Čelovce, Szelény (Seľany) et Čelovce, Szelény et Opava (Apafalva), Dacsókeszi (Kosihovce) et Opava.

Les parties septentrionales des territoires cadastraux des communes Csáb (Čebovce) et Dacsókeszi seront attachées à la Tchéco-Slovaquie. Cette partie de la frontière sera tracée sur le terrain en suivant la ligne indiquée sur les cartes ci-annexées entre la côte 472 et le point situé à une distance d'environ 400 mètres à l'Ouest du chiffre 2 de la côte 272 (celle-ci située à 1 km de distance à l'est de la métairie Szöcemajor). Pour cette partie de la frontière, les cartes ci-annexées font foi. L'Etat

hongrois couvrira la moitié des frais résultant de la construction d'une nouvelle route entre Opava et Horné Pribelce (Felsőfehérkut). Pour ce travail, on emploiera également des habitants des communes de Csáb et Dacsókeszi.

La frontière coïncide ensuite avec les limites cadastrales entre les communes Lukanényc (Nenince) et Obeckov (Ebeck), Sklabina (Mikszáthfalva) et Zsély (Želovce), Sklabina et Óvár (Olovary, Óvár et Nová Ves (Kürtösujfalu), Óvár et Veľké Straciny (Nagyhalom), Veľké Straciny et Galábocs (Galabošovec), Galábocs et Malé Zlievce (Alsózellő), Csalár (Čeláry) et Malé Zlievce, Malé Zlievce et Bussa (Bušince), Felsőzellő (Veľké Zlievce) et Malé Straciny (Kishalom), Felsőzellő et Žihlava (Csalányos).

La partie septentrionale du territoire cadastrale de Felsőzellő dénommée Mlynská Dolina est à attacher à la Tchéco-Slovaquie de telle manière que la frontière soit la suivant: elle suit la direction Sud-Ouest entre Mlynská Dolina et la forêt des urbérialistes en ligne droite jusqu'à la lisière méridionale de ladite forêt, ensuite elle continue de suivre la lisière méridionale de cette forêt jusqu'à la frontière cadastrale de la commune de Bussa. D'ici elle suit la limite cadastrale de Busa dans la direction Nord-Est jusqu'au point commun des limites cadastrales des trois communes Rárosmulyod (Rárošska-Mulad), Dolná Strehová (Alsósztrégova) et Felsőzellő (ancienne limite cadastrale).

Entre Rárosmulyad et Dolná Strehová la frontière est formée par la limite cadastrale jusqu'à la côte 311 (sur la carte tchéco-slovaque). Du cadastre de la commune de Rárosmulyad le territoire dénommé „Prieloh“ (Parlagpuszta) est à attacher à la Tchéco-Slovaquie, de telle manière que la frontière, partant de la côte 311 mentionnée ci-dessus, se dirige dans la direction Sud-Est jusqu'à la côte 316. De là, elle tourne vers l'Est et atteint la limite cadastrale de la commune de Törincs (Trenč) pres de la borne cadastrale n° 205. La frontière définitive sera tracée par la commission locale en tenant compte de la situation territoriale de propriétés. Entre Törincs et Prieloh, Torincs et Dolná Strehová, Törincs et Luboriečka (Kislibercse), Vilke (Veliká n/Ipom), et Luboreč (Nagylibercse), Gács (Halič) et Luboreč, Gács et Mašková, Gács et Lehotka (Gácslehota), Gács et Lupoc (Lupocs), Gács et Stará Halič (Gácsfalva), la frontière suit les limites cadastrales des dites communes.

En ce qui concerne la saillie descendant vers Losonc, le long du chemin de fer Gács-Losonc, la commission locale sera chargée de tracer la frontière de telle manière que ladite saillie soit éliminée.

La frontière coïncide ensuite avec les limites cadastrales entre les communes de Losonc (Lučenec) et Stará Halič, Losonc et Tomašovec (Tamási), Losonc et Vidiná (Videfalva), Apátfalva (Opatová) et Vidina, Apátfalva et Veľká Ves (Nagyfalu), Apátfalva et Kalinovo (Kálnó), Pinc (Pinciná) et Kalinovo, Pinc et Hrabovo (Kálnógaráb), Nagykeresztur (Kerestury) et Hrabovo, Nagykeresztur et Poltár, Nagykeresztur (Kerestury) et Pondelok (Cserepes), Osgyán et Pondelok, Osgyán et Hrnčiarske Zalužany (Fazekas-Zsaluzsány), Osgyán et Sušany (Susány) jusqu'au point situé à une distance d'environ 700 mètres vers l'Est de la métairie dite „Heinrichshof“ (dvor Baliniec).

Dans la partie suivante, la frontière découpe du territoire cadastral de Osgyán les terrains appartenant aux habitants de la métairie dite „Molnárika“ et des habitants slovaques de Istenkúti puszta (Božia Studienka) et les attache à la Tchéco-Slovaquie. Du point commun aux limites cadastrales des communes de Osgyán, Rimaszombat et Kružno, la frontière suit les limites cadastrales entre Rimaszombat et Kružno jusqu'à la côte 235. Dans le secteur entre la métairie dite „Heinrichshof“ et la côte 235, c'est la carte qui fait foi.

Dans la partie méridionale du territoire cadastral de la comun de Sušany est située une forêt d'une étendue d'environ 60 arpents, appartenant à la communauté ecclésiastique de Osgyán, ainsi que les vignes d'une étendue d'environ 40 arpents appartenant aux habitants de Osgyán. Ces pro-

priétés sont à attacher à la Hongrie d'après les investigations faites par la Commission locale. La forêt appartenant aux habitants de la commune de Hrnčiarске Zalužany, se trouvant sur le territoire cadastral de Osgyán, sera également rattachée à la Tchéco-Slovaquie.

En partant de la côte 235, la frontière suit les limites cadastrales entre Rimaszombat et Velké Teriakovce (Bakos-Törek), Rimaszombat et Čerenčany (Cserencsény), Rimaszombat et Vyšná Pokoradz (Felsőpokorágy), Alsópokorágy (Nižná Pokoradz) et Vyšná Pokoradz, Perjese (Dražice) et Vyšná Pokoradz, Pádár (Padarovce) et Vyšná Pokoradz, Pádár et Lukovistia (Lukovistye), Pádár et Pápča (Pápocs), Pádár et Drienčany (Derencsény), Pádár et Meleched' (Meleghegy), Felsőbalog (Vyšný Blh) et Meleched', jusqu'au point situé à une distance d'environ 350 mètres dans la direction Sud-Ouest de la côte 450. De là, la frontière tourne vers et rejoint la limite cadastrale de la commune Felső-Vály (Vyšné Valice) à une distance d'environ 750 mètres à l'Est de la côte 510. Ensuite la frontière suit l'ancienne limite cadastrale entre Felsőbalog et Felsővály, entre Hostišovce (Gesztos) et Felsővály, Hostišovce et Felsőfalu (Chválová), Felsőfalu et Spanie Pole (Gömörispánmező), Felsőfalu et Brusník (Kisborosznok), Kisvisnyó (Višnové) et Brusník, Kisvisnyó et Kameňany (Kövi), Deresk (Drškovec) et Kameňany, Kisperlász (Prihradzany) et Kameňany, Jolsva (Jelšava) et Kameňany, Jolsva et Nandráž (Nandrás) jusqu'à la côte 650, point commun des limites cadastrales des quatre communes de Jolsva, Nandráž, Turčok (Turcsok) et Lubeník (Lubély). De la côte 650 jusqu'au ruisseau dénommé Murány, la frontière suit la limite cadastrale entre Jolsva et Lubeník. En suivant le cours du ruisseau Murány, la frontière tourne dans la direction Sud-Est et jusqu'à une centaine de mètres environ au Sud du moulin situé à l'embranchement de la route conduisant vers Mnišany (Barátelke) de la route Jolsva -Lubeník. Ensuite la frontière suit la route conduisant dudit moulin vers Mnišany, de manière que la route reste en Tchéco-Slovaquie et la ligne de chemin de fer, située au Sud-Est dudit moulin, en Hongrie. Dans l'angle de la route entre les communes de Jolsva et Lubeník, et entre le moulin susmentionné et Mnišany, se trouve une colonie des maisons d'habitation qui, d'après les informations reçues, appartient à la fabrique de magnésite de Teplá Voda située sur le territoire cadastral de Jolsva. La Commission locale est chargée d'examiner cette question et, si les informations sont exactes, elle devra proposer l'attachement de ladite colonie à la Hongrie. Cet attachement s'effectuera seulement après la construction d'une nouvelle route, qui sera construite par ladite fabrique de magnésite de Teplá Voda et à ses propres frais, et qui reliera, immédiatement au nord de ladite colonie, la commune de Lubeník avec Mnišany. La frontière tracée le long du chemin de fer conduisant vers la carrière de magnésite rejoint ensuite la limite cadastrale entre Jolsva et Mnišany, au point situé à une distance de 1 600 mètres environ de l'embranchement mentionné ci-dessus. Puis la frontière coïncide avec la limite cadastrale entre Jolsva et Mnišany sur une longueur d'environ 500 mètres, dans la direction Est. De là, elle tourne vers le Nord, longe le chemin de fer à voie étroite sur son côté Ouest à une distance de 100 mètres environ jusqu'à sa fin. De ce point, elle tourne vers l'Est et rejoint la limite cadastrale entre Jolsva et Mnišany à la côte 677. Le territoire appartenant à la commune de Mnišany, sur lequel est située la carrière de magnésite, est cédé à la Hongrie à condition que le propriétaire de la fabrique de magnésite de Teplá Voda s'engage à payer pendant la durée du bail entre la communauté des urbanistes de Mnišany et ce propriétaire, à titre de loyer, pour ce terrain, les mêmes sommes qu'il a payées jusqu'à présent. En outre, ledit propriétaire s'engage d'employer des ouvriers de Mnišany pour les travaux dans ladite carrière comme il l'a fait jusqu'à présent. L'exécution de ce contrat sera garanti par le Gouvernement hongrois. Entre les côtes 677 et 656, la frontière coïncide avec les limites cadastrales de Jolsva et Mnišany. En partant de ce point jusqu'à un point située à une distan-

ce d'environ 100 mètres à l'Ouest de la côte 598, sur la carte tchéco-slovaque (597 sur la carte hongroise), les cartes ci-jointes font foi.

De la côte 598 (597), la frontière coïncide avec la limite cadastrale entre Jolsva et Gočaltovo (Gacsalk), Jolsva et Rozložná (Hámosfalva), Jolsvatapolca (Jelšavská Teplica) et Rozložná, Miglészpataka (Migles) et Rozložná, Mikolcsány (Mikolčany) et Rozložná, Gömöránas (Nováčany) et Rozložná, cadastre de Štítnik (Csetnek) No 2 et Rozložná, Kuntapolca (Kunová Teplica) et Rozložná, Kuntapolca et Štítnik, Pelsőcz (Plešivec) et Štítnik, Pelsőcz et Genc (Kisgencs), Pelsőcz et Rožňavské Bystré (Sebespatak), Rekenyucifalu (Rekeňa) et Rožňavské Bystré jusqu'à un point situé à une distance d'environ 650 mètres au Sud-Ouest de la côte 817. Du point ainsi défini, la frontière monte vers le Nord sur une longueur de 1300 mètres environ, puis elle tourne vers l'Est en suivant la lisière septentrionale de la clairière située au sommet de la montagne dite Ivágyó (Ovaďovo recte Turecká). La frontière coïncide ensuite avec les limites cadastrales entre Sajóháza (Nadabula) et Betliar (Betlér), Csucsom (Čučma) et Betliar, Csucsom et Henclová (Henclófalva), Rozsnyó (Rožňava) et Henclová, Rozsnyó et Švedlár (Svedlér), Rozsnyó et Andrási (Pača) jusqu'à la côte 1109 d'où elle suit la même direction jusqu'à la limite cadastrale entre Andrási et Uhorná (Dénés). De cette manière, la partie septentrionale du cadastre de Andrási est séparée de la partie méridionale et reste en Tchéco-Slovaquie. Ensuite la frontière suit les limites cadastrales entre Andrási et Uhorná, Derno (Dmava) et Uhorná, Derno et Smolník (Szomolnok), Kiskovácsvágása (Kováčová) et Smolník, Lúčka (Lucska) et Smolník, Lúčka et Ájfalucska (Hačava), Borka (Borka) et Ájfalucska jusqu'à la côte 805.

De cette côte, la frontière suit la route conduisant vers l'Est jusqu'au croisement des routes situées à une distance de 2850 mètres à l'Est de la côte 805. En tournant ensuite vers le Nord, elle suit la lisière de la forêt jusqu'à un point situé environ à 200 mètres au Sud-Est de la côte 851. De ce point, elle suit la direction Nord-Est traversant les côtes 949 et 897 et, de cette dernière côte, elle tourne vers l'Est et rejoint à proximité de la côte 530, la limite cadastrale entre les communes Nižný Medzev (Alsómecező) et Ájfalucska. Puis elle suit la limite cadastrale entre Nižný Medzev et Ájfalucska, Nižný Medzev et Jászóvárja (Jasovský Podzámok) jusqu'à un point situé sur la ligne de chemin de fer Jászó – Nižný Medzev à une distance d'environ 350 mètres à compter du centre de la gare de Ferenctelep (zástavka Pockaj). De là, la frontière tourne vers le Nord et suit la ligne de chemin de fer de Ferenctelep à Luciabánya (Bana Lucia) à une distance de 100 mètres à l'Ouest, laissant à la Hongrie la gare de Luciabánya et les installations nécessaires pour l'exploitation de Luciabánya. À la côte 397 située d'après la carte hongroise, immédiatement au Nord des installations industrielles de Luciabánya, la frontière rejoint la limite cadastrale entre Vyšný Medzev (Felsőmecező) et Jászó, et suit les limites cadastrales entre Jászó et Vyšný Medzev, entre Jászó et Gelnica (Gölnicbánya), entre Jászó-mindszent (Poproč) et Gelnica, Aranyida (Zlatá Idka) et Gelnica, Aranyida et Kojšov (Kolysó) jusqu'à la côte 1010, de manière que le refuge des touristes situé sur la pente sud-ouest de Kojšovská Hoha, avec les routes conduisant au refuge, restent à la Hongrie. Pour cette partie du territoire cédé à la Hongrie, les cartes ci-annexées font foi. A partir de la côte 1010, la frontière suit la direction vers la côte 975, puis tourne vers Sud-Est à une distance de 250 mètres de cette dernière côte, suivant ensuite la crête par les côtes 957, 958, 951, 815, 822 et elle descend dans la vallée de Košická Belá (Kassabéla) coupant la chaussée Košická Belá – Kassa (Košice), à une distance de 1700 mètres environ de l'église de Košická Belá, de manière que l'embranchement des deux routes qui se trouve ici, reste en Hongrie. Ensuite, tournant vers Sud-Est, puis vers Nord-Est, elle traverse les côtes 647, 705 et monte par la crête jusqu'à la côte 853, laissant la côte 686 à une distance de 200 mètres à Nord-Ouest. Dans le secteur entre la côte 647 et 853, la frontière coïncide avec les limites cadastrales entre Kassa et Košická Belá, Kassa

et Velká Lodina (Nagykladna). En partant de ce point, la frontière est constituée par les limites cadastrales entre les communes Kassa et Sokol (Hernádszokoly), Kavocsán (Kavečany) et Sokol, Kavocsán et Kostolany nad Hornádom (Hernádszentiván), Kostolany nad Hornádom et Kassa, Kostolany nad Hornádom et Hernádtihany (Tahanovce), Tepličany (Tapolcsány) et Hernádtihany, Budimír (Dudamér) et Hernádtihany, Budimír et Kassa, Beniakovce (Benyák) et Kassa, Kassaujfalú (Košická Nová Ves) et Beniakovce, Kassaujfalú et Hrašovík (Rás), Kassaujfalú et Vyšný Olčvár (Felsőolcsvár), Izdoba (Zdoba) et Vyšný Olčvár, Izdoba et Nižný Olčvár (Alsóolcsvár), Beszter (Byster) et Nižný Olčvár, Osva (Olšovany) et Nižný Olčvár, Osva et Ďurďošik (György), Osva et Bidovce (Magyarböd), Osva et Svinica (Petőszinye), Györke (Ďurkov) et Svinica, Regeteruszka et Nové Mesto (Szaláncujváros), Regeteruszka (Ruskov) et Svinica, Regeteruszka et Slančík (Kisszalánc), Regeteruszka et Slanec (Nagyszalánc), Abaujrákos (Rákos) et Slanec, Eszkáros (Skaroš) et Slanec, Eszkáros et Slanská Huta (Szalánchuta) jusqu'à une distance de 800 mètres de la côte 448, située à la sortie du petit ruisseau du lac dénommé „Izrató“ (Izra). Du point ainsi défini, elle prend la direction Est sur une longueur de 1100 mètres, puis tourne en direction générale vers Sud-Est sur une longueur d'environ 1500 mètres et rejoint à la côte 289 (sur la carte hongroise) la limite cadastrale entre la commune de Kolbás (Kolbása) et Slanská Huta (ancienne limite cadastrale entre Pusztafalu et Kolbas).

Pour la partie de la frontière ainsi décrite par la phrase précédente, les cartes ci-annexées font foi. En partant de là, la frontière coïncide avec les limites cadastrales entre Slanská Huta et Kolbas (ancienne limite cadastrale entre Pusztafalu et Kolbas) jusqu'au point commun des limites cadastrales des communes Slanská Huta (ancienne cadastre de Pusztafalu), Kolbas et Biste (Bista). Ensuite la frontière suit les limites cadastrales entre les communes Kolbas et Biste, Kolbas et Nagykázmér (Veľký Kazimír), Lastovce (Lasztóc) et Nagykázmér, Lastovce et Kiskázmér (Malý Kazimír), Lastovce et Alsó Mihályi (Michalany) jusqu'à la ligne de chemin de fer entre Veľaty (Velejte) et Lastovce. De là, la frontière suit parallèlement la côte méridionale de ladite ligne de chemin de fer à une distance de 100 mètres, à compter de l'axe de la ligne de chemin de fer jusqu'à la limite cadastrale entre Velaty et Alsó Mihályi.

De ce point, la frontière suit les limites cadastrales entre Veľaty et Alsó Mihályi jusqu'à la métairie dite „Andrássymajor“ (Dvor Mária). Du territoire cadastrale de la commune de Veľaty, il est à découper, d'après les investigations sur place, la propriété de Vay Margit, née Andrássy, qui occupe la partie méridionale dudit territoire. La frontière suit dans cette partie approximativement la ligne dessinée sur les cartes ci-annexées dans la direction Ouest-Est. Puis elle rejoint la limite cadastrale entre Velaty et Gercsely (Gercel), coïncide avec cette limite jusqu'à un point éloigné à une distance de 100 mètres de la chaussée Velaty Trebišov (Töketerebes) et suit à la même distance de 100 mètres ladite chaussée dans la direction Nord jusqu'à la limite cadastrale entre les communes Baranc (Barancs) et Gercsely. Delà, elle coïncide avec les limites cadastrales entre Gercsely et Baranc, Bodzásujlak (Ujlak) et Baranč, Bodzásujlak (Ujlak) et Kožuchov (Kázsó), Bodzásujlak et Hardište (Hardicsa), Garany et Hardište, Garany et Malčice (Málcza) jusqu'au point commun des limites cadastrales des communes de Garany, Szürnyek (Sirnek), Mészpest (Kucany) et Malčice. Du point ainsi défini la frontière suit les limites cadastrales des communes de Mészpest et Malčice, Mészpest et Petrikovce (Petrik), Abara (Oborin) et Petrikovce, Abara et Malčice, Nagyráska (Veľké Raškovce) et Malčice, Kistráska (Malé Raškovce) et Malčice, Hegyi (Kopčany) et Malčice, Hegyi et Markovce (Márk), Hegyi et Slavkovce (Szalók), Deregyňo (Drahnov) et Slavkovce, Deregyňo et Budkovce (Butka), Deregyňo et Stretavka (Kisszertva), Mokcsa (Mokča) et Stretavka, Kerész (Krišov) et Stretavka, Kerész et Pavlovce nad Uhom (Palócz), Ungmogyorós (Modoroš) et Pavlovce

nad Uhom, Ungmogyorós et Tegeňa (Tegenye), Ungmogyorós et Čierne Pole (Feketemező). La commission locale est chargée de tracer la frontière qui touche les maisons du village de la commune de Čierne Pole de telle manière qu'elle soit éloignée dudit village à une distance d'au moins 500 mètres. Le territoire ainsi découpé du cadastre de Nagykapos sera à compenser. Ensuite la frontière suit les limites cadastrales entre Nagykapos (Veľké Kapušany) et Čierne Pole, Veskócz (Veškovce) et Čierne Pole, Veskócz et Pavlovce nad Uhom jusqu'au point commun aux limites cadastrales des communes de Vajkócz (Vajkovce), Bajánháza (Bajany) et Pavlovce nad Uhom. Du point ainsi défini, la frontière coïncide avec les limites cadastrales entre les communes Bajánháza et Pavlovce nad Uhom, Bajánháza et Magasrév (Vysoká), Bajánháza et Lékart (Lekárd), Mátyócz (Matovce) et Lékart, Palló (Palov) et Lékart, Báfá (Batva) et Lékart, Botfalva et Lékart, Botfalva et Pinkovce (Ungpinkócz), Őrdarma (Jovra) et Pinkovce, Őrdarma et Zahor (Zahár).

III.

La ligne de frontière ainsi fixée a été portée par la Commission de délimitation à la connaissance des Gouvernements respectifs qui y ont donné leur approbation. Par conséquent, cette ligne a un caractère définitif.

La prise en possession des territoires revenant, comme suite de la fixation de la frontière, à la Tchéco-Slovaquie ou à la Hongrie et qui se trouvent actuellement sous l'administration de l'autre État, s'effectuera le 14 mars 1939. Les autorités compétentes des deux Pays s'entendront sur les modalités de cette opération.

La Commission de délimitation attire l'attention des deux Gouvernements et des Commissions compétentes pour l'exécution de la Décision arbitrale de Vienne sur les problèmes économiques et juridiques qui pourront surgir à la suite de la prise en possession dont il s'agit et qui demanderont une solution équitable dans l'intérêt de la population.

La ligne de frontière sera tracée sur le terrain par des Commissions locales mixtes qui seront constituées par la Commission de délimitation.

Les Commissions locales procéderont selon les instructions que la Commission de délimitation élaborera à leur usage en tenant compte des principes généraux exposés ci-dessus à l'article I, ainsi que des Décisions consignées aux Procès-Verbaux de la Commission de délimitation au sujet de certains cas particuliers. Les deux Gouvernements auront soin à ce que les Commissions locales soient pourvues de la documentation nécessaire et notamment des cartes cadastrales et des descriptions des limites cadastrales.

La bornage final sera exécuté d'après les instructions à élaborer plus tard.

Les Commissions locales auront la faculté d'apporter à la ligne de la frontière les ajustements de moindre importance commandés par les conditions locales, et notamment par la situation des petites-propriétés par rapport à la ligne de frontière. Dans ces cas motivés par leur importance, les Commissions locales solliciteront la décision de la Commission de délimitation.

Chaque Partie supportera les frais et honoraires des personnes qu'elle aura désignées comme membres des Commissions locales. Elles partageront à proportions égales les frais matériels du bornage.

Fait à Budapest, en double original, le 7 mars 1939.

Andorka R., m. p.
Benisch A., m. p.

Š. Janšák, m. p.
gen. R. Viest, m. p.

*Delimitačná komisia**Záverečný protokol*

Aby sa splnil 1. článok viedenského arbitrážneho rozhodnutia z 2. novembra 1938, vznikla česko-slovensko-maďarská komisia, ktorá sa konštituovala 8. novembra 1938 v Budapešti. Kvôli splneniu tejto úlohy sa do dnešného dňa zišla na 25 spoločných zasadnutiach jej členov, ktorí sú uvedení v pripojenom zozname¹.

Výsledkom práce komisie je, že sa dohodla na definitívnom stanovení hranice medzi Česko-Slovenskom a Maďarskom na úseku tiahnucom sa od Dunaja po rieku Uh (Ung) východne od obce Pinkovce (Ungpinkóc).

I.

Komisia sa pri svojej práci riadila týmito hlavnými zásadami:

1. Za východisko poslúžili oficiálne mapy v mierke 1 : 750 000, ktoré boli pripojené k viedenskému arbitrážnemu rozhodnutiu. V prípadoch, keď komisia zistila rozdiely v šírke zakreslenej čiary v mapách alebo odlišnosti medzi obidvoma mapami, usilovala sa ich odstrániť, majúc pritom na mysli zámer, ktorý pravdepodobne sledovali arbitrážne veľmoci a tiež nasledujúce zásady:

a) zásada etnickej príslušnosti,

b) zásada katastrálnych hraníc obcí. Od uvedenej zásady sa komisia odchyľila len vo výnimočných prípadoch, keď si to vyžadovali hospodárske záujmy obyvateľstva alebo komunikačné potreby.

2. Komisia dostala splnomocnenie na to, aby vykonala určitú výmenu obcí a územia, ktoré podľa viedenského arbitrážneho rozhodnutia ležia na oboch stranách hraničnej čiary. Táto výmena, hoci len v obmedzenej miere, je odôvodnená z hľadiska stanovených zásad a tiež zodpovedá záujmom obidvoch štátov, ich obyvateľov a najmä záujmom niektorých veľkých aglomerácií.

II.

Na uvedenom úseku komisia stanovila hranicu v mapách v mierke 1 : 75 000. Ku každému z dvoch originálov tohto záverečného protokolu sú pripojené dve mapy a to jedna vydaná v Česko-Slovensku a druhá vydaná v Maďarsku. Obidve pripojené mapy tvoria integrálnu súčasť tohto záverečného protokolu².

Vyznačené hraničné čiary na týchto mapách sú zhodné a treba ich považovať za hodnoverné.

V prípade, že sa objavia nezhody medzi uvedenými mapami, za smerodajný platí doľu uvedený popis hranice. Podobný postup platí, ak by vznikli rozdielnosti medzi mapami a textom popisu okrem tých prípadov, pre ktoré doľu uvedený popis určuje iný postup.

Komisia popisuje hranicu nasledovne: východzí bod v teréne je na Favom brehu hlavného ramena Dunaja, ktorého severná šírka je 48°03' a východná dĺžka 34°52'.

Od tohto bodu sa hranica tiahne severovýchodným smerom až po stred mítveho ramena Dunaja (Öreg Duna)³. Tento úsek hranice treba určiť na mieste tak, aby sa podľa možnosti stala prirodzenou hranicou. Odtiaľ smeruje na východ stredom uvedeného ramena až po lesný výsek označený na maďarskej mape názvom „Uj Öntés.“⁴

Hranica pretína uvedené mítve rameno v juhosevernom smere. Od severného brehu pokračuje oblúkom smerom na západ, potom k severu a vo vzdialenosti asi 1 km splyva s katastrálnou hranicou medzi obcami Szemet a Schildern (Dénesd). Stade sleduje katastrálnu hranicu obce Szemet až po bod, v ktorom sa stretajú katastrálne hranice obcí Szemet, Gútor a Schildern. Hranica pokračuje po katastrálnych hraniciach medzi obcami Schildern a Gútor, Šamorín (Somorja) a Schildern, Tartschendorf (Tarcis) a Šamorín, Tartschendorf a Úsor (Úszor), Tartschendorf a Hviezdoslavov, Miloslavov a Hviezdoslavov, Miloslavov a Štvrtok (Csütörtök). Hranica medzi dvoma poslednými obcami sa stanoví v teréne tak, aby časť katastrálneho územia obce Miloslavov, ktoré sa rozprestiera blízko obce Štvrtok, bola pričlenená ku katastrálnemu územiu obce Štvrtok. Ako náhradu za stratu tejto časti územia obec Miloslavov získa územie rovnakej hodnoty z katastrálneho územia obce Štvrtok.

Ďalej hranica zhodne postupuje s katastrálnymi hranicami medzi obcou Hideghét a Štvrtok, Hideghét a Fél,

Hideghét a Eberhardt, Most na Ostrove (Dunahidas) a Eberhardt až po bod, kde sa katastrálna hranica medzi obcou Eberhardt a Most na Ostrove pripája na rameno Malého Dunaja.

Od tohto bodu hranicu tvorí stred prúdnice Malého Dunaja medzi obcou Eberhardt a Gessayov, potom stred prúdnice ramena Malého Dunaja tečúceho najprv medzi ostrovom Baumholz a Tökés a ďalej medzi katastrálnym územím obce Ivanka pri Dunaji (Pozsonyivánka) a ostrovom Baumholz až po bod, ktorý je spoločný s katastrálnymi hranicami obce Eberhardt, Ivanka pri Dunaji a Čeklis (Cseklész). Je v kompetencii miestnej komisie, aby sa vyjadrila k možnosti výmeny niektorých parciel medzi držiteľmi obce Eberhardt a Gessayov.

Medzi obcami Čeklis a Eberhardt, Čeklis a Fél, Čeklis a Sáp, Čeklis a Nová Ves (Dunaujfalú), Čeklis a Maďarský Bél (Magyarbél) hranica vedie po katastrálnych hraniciach týchto obcí.

Ak miestna komisia uzná za vhodné, rozhodne o vyčlenení z katastrálneho územia Čeklis parcely pre tých maďarských príslušníkov, ktorí sa chcú stať občanmi Maďarska.

V bode, ktorý je vzdialený asi 1 500 metrov na juhovýchod od kóty 165, hranica opúšťa katastrálnu hranicu obce Čeklis a Maďarský Bél a pokračujúce severovýchodným smerom vyčleňuje z katastrálneho územia obce Maďarský Bél majer zvaný „Dvor Konštantín“ a z katastrálneho územia Nemecký Bél jeho západnú časť, na ktorej je postavená Kaplnka svätého Vendelína. Odtiaľ až k hraniciam parciel, patriacich drobným vlastníkom (Alsómajori telepesek²) hranica splyva s katastrálnymi hranicami obce Senec (Szenc) a Nemecký Bél. Odtiaľ hranica pokračuje na severovýchod až po hradskú Senec – Schweinsbach, ktorá severozápadným smerom sleduje hranicu medzi parcelami menovaných vlastníkov a majetkom Františka Chytila.

Odtiaľ v dĺžke asi 200 metrov je hranica totožná s menovanou hradskou od obce Schweinsbach. Ďalej vedie k bodu asi 40 metrov na západ od kóty 156, kde bude vytýčená v teréne podľa čiary, zakreslenej na pripojených mapách. Pre úsek hranice v obciach Maďarský Bél, Nemecký Bél a Senec sú smerodajné pripojené mapy, pričom pri jej stanovení miestna komisia bude brať do úvahy vlastnícke práva jednotlivcov.

Vychádzajúc z bodu, ktorý je uvedený v predchádzajúcom odstavci, hranica vedie na severovýchod a je totožná s katastrálnou hranicou medzi obcami Senec a Šarfia (Sárfő) až k spoločnému bodu troch katastrálnych hraníc obcí Senec, Šarfia a Matka Božia (Boldogfa).

Od tohto bodu hranica sleduje katastrálne hranice medzi obcami Šarfia a Matka Božia, Igram a Matka Božia, Čataj (Csataj) a Matka Božia, Čataj – Réca (Réte), Nemecký Grob (Nemetguráb) a Réca, Nemecký Grob a druhá časť katastra obce Senec, Nemecký Grob a Pustý Fedýmeš (Pusztafödemes) až po cestu vedúcu do dvora Tárnok. Odtiaľ hranica vedie zhodne s kanálom ležiacim asi 400 metrov severne od kóty 122 až po kótu 124. Potom sčasti sleduje čiaru úzkokofajnej železnice, ktorá zostáva v Maďarsku, po potok zvaný „Stoličný potok“ a koryto tohto potoka k bodu, ktorý leží asi 800 metrov na sever od križovatky uvedeného potoka so železničnou traťou Galanta – Senec. Od tohto posledného bodu sa hranica točí na severovýchod v dĺžke asi 1 800 metrov a potom mení smer na severozápad ku kóte 124.

Územie dvora Ujhely, ktoré je oddelené od katastra obce Veľký Diosek (Magyar Dioszeg), posluží ako náhrada za stratu pôdy drobným držiteľom z Pustého Fedýmeša, ktorá leží pozdĺž železničnej trate Senec – Galanta. Miestna komisia rozhodne, či z dôvodu výmeny bude potrebné pripojiť celé územie dvora Ujhely k Česko-Slovensku, alebo len jeho časť. Ukladá sa miestnej komisii, aby na juhovýchodnom a juhozápadnom okraji územia dvora Ujhely určila pás zeme, kde pôjde preložená úzkokofajná železnica, ktorá leží na hradskej a vedie medzi budovami uvedeného dvora.

Od kóty 124 je hranica zhodná s katastrálnymi hranicami medzi obcami Abrahám a Malý Mačad (Kis Mácséd), Abrahám a Veľký Mačad (Nagy Mácséd), Gesť (Geszt) a Veľký Mačad, Sereď a Veľký Mačad, Dolná Streda nad Váhom (Vágszerdahely) a Veľký Mačad, Gáh (Gány) a Veľký Mačad a Brakoň (Barakony) a Veľký Mačad, Brakoň a Hody (Hódi), Brakoň a Nebojsa (Nebojsza), Nebojsa a Dolná Streda nad Váhom, Dolná Streda nad Váhom a Váhovce (Vága), Šintava (Szempte) a Váhovce, Šoporňa (Sopornya) a Váhovce. Pokiaľ ide o hranicu na sever od Váhoviec, miestna komisia preskúma, či možno vytvoriť prirodzenú hranicu, ktorá by sa zhodovala s hlavným ramenom Váhu.

Ďalej hranica vedie po katastrálnych hraniciach medzi obcami Šoporňa a Kajal, Šoporňa a Kráľová nad Váhom (Vágkirályfa), Šoporňa a Dlhá nad Váhom (Vághosszúfalu), Močenok (Moesonok) a Dlhá nad Váhom, Močenok a Veča (Vágvecse) severozápadným smerom až čo vzdialenosti asi 600 metrov od dvora Andelek (Engelmeierhof). Od tohto bodu hranica pokračuje na juhozápad smerom ku kanálu, ktorý leží asi 700 metrov od uvedeného bodu. Tam sa znovu stáča na juhovýchod. Najprv sa tiahne zhodne so spomenutým kanálom po hradskú Veča (Vágvecse) – Močenok, potom sa v tom istom smere pripája na poľnú cestu a s jej predĺžením po hradskú Trnovec (Tarnóc) – Čabaj (Csápor). Odtiaľ sa hranica otáča na severovýchod a vedie stredom tejto hradskej až po kótu 137.

Od tejto kóty tvoria hranicu katastrálne hranice medzi obcami Trnovec a Čabaj, Trnovec a Šalgov (Salgó), Trnovec a Urmin (Úrmény), Trnovec a Tardošked (Dolný Jatov, Alsóajtató) až po kótu 114.

Od uvedenej kóty hranica postupuje so severovýchodným brehom kanála až k bodu, ktorý leží asi 900 metrov od tejto kóty. Potom hranica pokračuje po severovýchodnom okraji cesty až po kanál, vzdialený asi 400 metrov od Dolného Jatova (Alsóajtató). Odtiaľ je hranica zhodná s kanálom, ktorý oblúkom obchádza severnú časť Dolného Jatova (Alsóajtató) a ďalej postupuje asi 600 metrov severovýchodným smerom a napokon po asi 200 metroch smeruje na juhovýchod a splyva s katastrálnou hranicou obce Degeš (Dögöspusztá). Pre túto časť hranice, počnúc kótou 114, sú smerodajné pripojené mapy.

Odtiaľto po kótu 126 sa hranica zhoduje s katastrálnou hranicou medzi obcou Degeš a Tardošked (Dolný Jatov). Od kóty 126 hranica smeruje na severovýchod až po prvú križovatku dvoch poľných ciest, od ktorej zabočuje juhovýchodným smerom a je identická s katastrálnou hranicou medzi obcou Tardošked a Degeš.

Ďalej hranicu tvoria katastrálne hranice medzi obcami Tardošked a Degeš, Degeš a Šurany (Nagysurány), Degeš a Komjatice (Komját).

Odtiaľ je potrebné stanoviť hranicu v teréne tak, aby s výnimkou Fratričovho majetku pozemky patriace majeru Ružový dvor (Virágoshalom) a Pusta Jatov (Jattómajor) pripadli Česko-Slovensku. Tento úsek hranice je v priložených mapách zakreslený len približne.

Ďalej sa hranica zhoduje s katastrálnymi hranicami medzi obcami Veľký Kýr (Nagy Kér) a Dolná Taraň (Alsótaranymajor), Veľký Kýr a Branč (Berencs), Branč a Veľký Cetin (Nagycétény). Na katastrálnom území obce Veľký Cetin sa nachádza majer Pusztalmás, na ktorý si nárokuje kapitula Ostrihomského arcibiskupstva, zatiaľ čo Mons. biskup trnavský požaduje právo na jeho užívanie. Vzhľadom na to, že podľa pozemkovej knihy, vlastníkom je arcibiskupská kapitula, komisia rozhodla, že uvedený majer nevyčlení z katastra obce Veľký Cetin. Zhodla sa na tom, že ak by v prípade dohody medzi zúčastnenými cirkevnými hodnosťármi alebo v dôsledku rozhodnutia Svätej stolice vlastnícke právo prešlo na majer alebo jeho užívanie definitívne pripadlo Mons. biskupovi trnavskému, hranica bude upravená tak, aby sa zachovala možnosť pripojenie majera k Česko-Slovensku.

Potom sa hraničná čiara zhoduje s katastrálnymi hranicami medzi obcami Veľký Cetin a Branč, Veľký Cetin a Lúky – Gergeľová (Lükigergelyfalva), Veľký Cetin a Čechynce (Nyitraesehéj), Veľký Cetin a Malý Cetin (Kiscétény). Severný výbežok katastrálneho územia Veľký Cetin v medziach možností upraví miestna komisia.

Medzi obcami Veľký Cetin a Lapáské Ďarmoty (Lapásgyarmat), Paňa (Nemes Pann) a Lapáské Ďarmoty, Kaláz (Kalász) a Lapáské Ďarmoty, Kalaz a Bubindol (Babindál), Kalaz a Čalad (Család), Kalaz a Malé Hyndice (Kishind), Veľké Hyndice (Nagyhind) a Malé Hyndice, Veľké Hyndice a Slepčany (Szelepcsény), Veľké Hyndice a Nová Ves nad Žitavou (Zsitvaujfalu), Horný Ohaj (Aha) a Nová Ves nad Žitavou hranica vedie katastrálnymi hranicami medzi týmito obcami. Pokiaľ ide o úsek hraničnej čiary medzi obcou Veľké Hyndice a Slepčany, miestna komisia ju bude verifikovať.

Vo veci katastrálneho územia Nová Ves nad Žitavou, Veľké Hyndice a Kalaz, miestna komisia môže navrhnúť vyčlenenie istých parciel, aby sa tým otvorila možnosť prípadného prisúdenia do druhého štátu drobným a stredným majiteľom, ktorí si to budú priať.

Ďalej hranica sleduje katastrálne hranice medzi obcami Nová Ves nad Žitavou a Tajná (Tajnasári), Tajná

a Nevidzany (Néved) a to tak, aby majetok Schöllera (40 ha) z katastrálneho územia poslednej obce mohol byť pričlenený k Maďarsku.

Ďalej hraničná čiara sa zhoduje s katastrálnymi hranicami medzi obcami Nevidzany a Čifáre (Csiffár), Nevidzany a Mochovce (Mohi), Verešvár (Vörösvár) a Mochovce, Malé Vozokany a Mochovce, Rohožnica (Ujpetend) a Mochovce, Nemčiňany (Nemcsény) a Mochovce, Nemčiňany a Nový Tekov (Ujbars), Nemčiňany a Malé Kozmálovce (Kiskoszmály), Kozárovce (Garamkovács) a Malé Kozmálovce, Tlmače (Tolmács) a Malé Kozmálovce, Veľké Kozmálovce (Nagykoszmály) a Malé Kozmálovce, Veľké Kozmálovce a Nový Tekov, Starý Tekov (Óbars) a Nový Tekov, Starý Tekov a Marušová (Marosfalva), Kálnica (Kiskálna) a Starý Tekov, Horná Seč (Felső Szecse) a Starý Tekov.

Hranica potom pokračuje podľa katastrálnych hraníc medzi obcami Horná Seč a Kľačany (Garamkelecsény), Levice (Léva) a Kľačany, Levice a Podlužany (Dobóberekalja), Levice a Krškany (Kiskereskény), Varšany (Hontvaršány) a Malé Krškany, Varšany a Veľké Krškany (Nagykereskény), Malý Kiar (Hontiskér) a Veľké Krškany, Čankov (Csánk) a Veľké Krškany, Dolné Brhlovce (Tegzesborfő) a Čankov, Dolné Brhlovce a Bory (Bori), Horné Brhlovce (Kálnoborfő) a Bory, Domadice (Dalmod) a Bory, Santov (Szantó) a Bory, Santov a Čankov, Mýtna Ludany (Vámosladány) a Santov, Hontianske Ďarmoty (Hontfüzesgyarmat) a Santov, Demandice (Démend) a Santov, Maďarovce (Hévmagyarád) a Santov.

Hraničná čiara opúšťa katastrálne hranice medzi obcami Santov a Maďarovce a pretína cestu Santov – Maďarovce vo vzdialenosti asi 100 metrov od križovatky ciest Domadice – Santov a Santov – Maďarovce. Potom sa opäť vracia na katastrálnu hranicu medzi obcou Domadice a Maďarovce vo vzdialenosti asi 300 metrov na východ od tejto križovatky.

Ďalej je hranica zhodná s katastrálnymi hranicami medzi obcami Maďarovce a Domadice, Hokovce (Egeg) a Opatové Moravce (Apátmarót), Hokovce a Kostolné Moravce (Egyházmarót), Hokovce a Dudince (Gyügy), Slatina (Szalatnya) a Merovce (Mere), Plášťovce (Palást) a Merovce, Plášťovce a Dvorníky (Hontudvarnok), Plášťovce a Dolné Rykynčice (Alsórokoncza), Plášťovce a Drienovo (Csábrágsomos), Plášťovce a Čelovce (Csall), Plášťovce a Hrušov (Magasmajtény), Fedýmeš (Ipolynyédemes) a Hrušov, Kleňany (Kelenye) a Hrušov, Nekiye (Ipolynyék) a Hrušov, Nekiye a Čelovce, Ďurkovce (Gyürki) a Čelovce, Širákov (Sirák) a Čelovce, Seľany (Szelény) a Čelovce, Seľany a Opava (Apátfalva), Kosihovce (Dacsókeszi) a Opava.

Severný úsek katastrálneho územia obcí Čebovce (Csáb) a Kosihovce pripadne k Česko-Slovensku. Tento úsek hranice bude stanovený v teréne podľa čiary, vyznačenej na priložených mapách medzi kótou 472 a bodom ležiacim vo vzdialenosti asi 400 metrov na západ od čísla 2 kóty 272 (táto kóta je umiestnená 1 km východne od dvora Szöcemajor). Pre túto časť hranice sú smerodajné priložené mapy. Maďarský štát uhradí polovicu nákladov, ktoré si vyžiada vybudovanie novej cesty medzi obcami Opava a Horné Příbelec (Felsőfehértó). Pri týchto prácach budú zamestnaní aj obyvatelia obcí Čebovce a Kosihovce.

Ďalej sa hranica zhoduje s katastrálnymi hranicami medzi obcami Nenince (Lukanénye) a Obeckov (Ebeck), Sklabiná (Mikszáthfalva) a Žel'ovce (Zsély), Sklabiná a Olováry (Óvár), Olováry a Nová Ves (Kürtösujfalu), Olováry a Veľké Straciny (Nagyhalom), Veľké Straciny a Glabošovce (Galábocs), Glabošovce a Malé Zlievce (Alsózellő), Čeláre (Csalár) a Malé Zlievce, Malé Zlievce a Bušince (Bussa), Veľké Zlievce (Felsőzellő) a Malé Zlievce, Veľké Zlievce a Malé Straciny (Kishalom), Veľké Zlievce a Žihľava (Csalányos).

Severný úsek katastrálneho územia Veľké Zlievce, nazývaný Mlynská dolina, je potrebné pripojiť k Česko-Slovensku a to tak, aby hranica išla juhozápadným smerom medzi Mlynskou dolinou a lesom urbarialistov rovnou čiarou až k južnému okraju uvedeného lesa. Potom pokračuje po južnom okraji tohto lesa ku katastrálnej hranici obce Bušince (Bussa). Odtiaľto severovýchodným smerom sleduje katastrálnu hranicu obce Bušince až po spoločný bod katastrálnych hraníc troch obcí: Rárošská Mulad' (Rárosmulyad), Dolná Strehová (Alsósztrégova) a Veľké Zlievce (Felsőzellő) (stará katastrálna hranica).

Medzi Ráročskou Mulaďou a Dolnou Strehovou tvorí katastrálna hranica po kótu 311 (podľa česko-slovenskej mapy). Z katastra obce Ráročská Mulaď je potrebné pripojiť k Česko-Slovensku územie zvané Prieloh (Parlagpuszta) a to tým spôsobom, aby hranica vychádzajúca od kóty 311 pokračovala juhovýchodným smerom až ku kóte 316. Odtiaľ smeruje na východ a pri katastrálnom kamení číslo 205 dosahuje katastrálnu hranicu obce Trenč (Törincs). Definitívnu hranicu vytýči miestna komisia s prihliadnutím na vlastnícke pomery. Medzi obcami Trenč a Prieloh, Trenč a Dolná Strehová, Trenč a Ľuboriečka (Kisliberese), Veľiká nad Ipľom (Vilke) a Ľuboreč (Nagyliberese), Halič (Gács) a Ľuboreč, Halič a Mašková, Halič a Lehôtka (Gácslehota), Halič a Lupoč (Lupocs), Halič a Stará Halič (Gácsfalva), hranica sleduje katastrálne hranice menovaných obcí.

Pokiaľ sa týka výbežku klesajúceho smerom k Lučencu (Losonc) pozdĺž železnice Halič – Lučenec (Gács – Losonc), bude v kompetencii miestnej komisie vytýčiť hranicu tak, aby bol odstránený spomenutý výbežok.

Potom sa hranica zhoduje s katastrálnymi hranicami medzi obcami Lučenec (Losonc) a Stará Halič, Lučenec a Tomášovce (Tamási), Lučenec a Vidiná (Videfalva), Opatová (Apátfalva) a Vidiná, Opatová a Veľká Ves (Nagyfalu), Opatová a Kalinovo (Kálnó), Pinciná (Pinc) a Kalinovo, Pinciná a Hrabovo (Kálnogaráb), Kerestúry (Nagykeresztúr) a Hrabovo, Kerestúry a Poltár, Kerestúry a Pondelok (Cserepes), Ožďany (Osgyán) a Pondelok, Ožďany a Hrnčiarske Zalužany (Fazekas – Zsaluzsány), Ožďany a Sušany (Susány) až k bodu, ktorý leží asi 700 metrov na východ od majera nazývaného „Heinrichshof“ (Dvor Bálinec).

Na nasledujúcom úseku hranica vyčleňuje z katastrálneho územia Ožďany pozemky, ktoré patria obyvateľom majera nazývaného „Molnárika“ a slovenským obyvateľom z Istenkúti puszta (Božia Studienka) a pričleňuje ich k Česko-Slovensku. Od spoločného bodu katastrálnych hraníc obcí Ožďany, Rimavská Sobota a Kružno hranica sleduje katastrálnu hranicu medzi obcou Rimavská Sobota a Kružno až ku kóte 235. Na úseku medzi majerom Heinrichshof a kótou 235 je smerodajná mapa.

V južnej časti katastrálneho územia obce Sušany sa nachádza les v rozlohe asi 60 jutár, ktorý patrí cirkevnej obci v Ožďanoch a vinohrady s rozlohou asi 40 jutár, tiež patriacich obyvateľom obce. Tieto majetky na základe preskúmania miestnej komisie, majú byť pripojené k Maďarsku. Les, patriaci obyvateľom obce Hrnčiarske Lužany, ktorý sa nachádza v katastrálnom území obce Ožďany, bude pripojený k Česko-Slovensku.

Vychádzajúc od kóty 235, hraničná čiara vedie po katastrálnej hranici medzi obcami Rimavská Sobota a Veľké Teriakovce (Bakostörek), Rimavská Sobota a Čerenčany (Cserencsény), Rimavská Sobota a Vyšná Pokoradz (Felsőpokorágy), Nižná Pokoradz (Alsópokorágy) a Vyšná Pokoradz, Dražice (Perjese) a Vyšná Pokoradz, Padarovce (Pádár) a Vyšná Pokoradz, Padarovce a Lukovište (Lukovistye), Padarovce a Papča (Pápoes), Padarovce a Driečany (Derecsény), Padarovce a Meleched' (Meleghegy), Vyšný Blh (Felsőbalog) a Meleched' až k bodu asi 350 metrov juhozápadne od kóty 450. Odtiaľ hranica smeruje na východ a dosahuje katastrálnu hranicu obce Vyšné Valice (Felső Vály) vo vzdialenosti asi 750 m na východ od kóty 510. Potom hranica pokračuje po starej katastrálnej hranici medzi obcami Vyšný Blh (Felsőbalog) a Vyšné Valice (Felső Vály), medzi obcami Hostišovce (Gesztés) a Vyšné Valice, Hostišovce a Chválová (Felsőfalu), Chválová a Španie Pole (Gömörispánmező), Chválová a Brusník (Kisborosznok), Višňová (Kisvisnyó) a Brusník, Višňová a Kameňany (Kövi), Držkovce (Deresk) a Kameňany, Prihradzany (Kisperlász) a Kameňany, Jelšava (Jolsva) a Kameňany, Jelšava a Nandraž (Nandrás) až ku kóte 650, ktorá tvorí spoločný bod katastrálnych hraníc: Jelšava, Nandraž, Turčok a Lubeník (Lubény).

Od kóty 650 po potok zvaný Muráň hranica sleduje katastrálnu hranicu medzi obcami Jelšava a Lubeník. Pokračujúc korytom potoka Muráň, hranica smeruje na juhovýchod asi 100 m južne od mlyna, ktorý stojí pri križovatke cesty Jelšava – Lubeník vedúcej do obce Mníšany (Baráttelek). Potom hranica vedie po ceste od uvedeného mlyna do Mníšan, pričom cesta prípadne Česko-Slovensku a železničná trať situovaná juhovýchodne od mlyna prípadne Maďarsku. Medzi obcami Jelšava a Lubeník, uvedeným mlynom a obcou Mníšany sa nachádza kolónia obytných domčekov, ktoré podľa informácií patria magnezitovej továrni v Teplej Vode ležiacej v katastrálnom území Jelšavy. Bude úlohou miestnej komisie preskúmať túto otázku, zistiť správne informácie a potom navrhnúť pričlene-

nie uvedenej kolónie k Maďarsku. Tento akt sa uskutoční až po vybudovaní novej cesty, ktorú postaví magnezitová továreň v Teplej Vode na vlastné náklady. Táto cesta priamo spojí severnejšie ležiace obce Lubeník s Mnišanmi. Hranica tiahnuca sa pozdĺž železnice k magnezitovému lomu dosiahne medzi obcou Jelšava a Mnišany katastrálnu hranicu v bode vzdialenom asi 1 600 metrov od uvedenej odbočky. Ďalej sa hraničná čiara zhoduje s katastrálnou hranicou medzi obcou Jelšava a Mnišany na dĺžke asi 500 metrov na východ. Odtiaľ smeruje na sever, pozdĺž západnej strany úzkokofajnej železnice od vzdialenosti asi 100 metrov až k jej ukončeniu. Od tohto bodu hranica vedie na východ a opäť sa na kóte 677 zhoduje s katastrálnymi hranicami medzi obcou Jelšava a Mnišany. Pozemok patriaci obci Mnišany, na ktorom sa nachádza magnezitový lom, prípadne Maďarsku za predpokladu, že počas nájomnej zmluvy s urbárskou obcou Mnišany majiteľ magnezitovej továrne v Teplej Vode bude ochotný platiť za tento majetok sumu v tej istej výške, akú platí doteraz. Okrem toho sa uvedený majiteľ zaviazuje, že ako robil doteraz, bude zamestnávať robotníkov obce Mnišany v menovanom lome. Dodržanie tejto zmluvy bude garantovať maďarská vláda. Medzi kótou 677 a 656 hranica súhlasí s katastrálnou hranicou obcí Jelšava a Mnišany. Vychádzajúc z tohto bodu až k bodu ležiacemu vo vzdialenosti asi 100 metrov na západ od kóty 598 na česko-slovenskej mape (na maďarskej mape 597), smerodajné sú priložené mapy.

Od kóty 598 (597) sa hranica stotožňuje s katastrálnou hranicou obcí Jelšava a Gočaltovo (Gacsalk), Jelšava a Rozložná (Hámosfalva), Jelšavská Teplica (Jolsvatapolcza) a Rozložná, Migles (Migléspataka) a Rozložná, Mikolčany (Mikolcsány) a Rozložná, Novačany (Gömörnánás) a Rozložná, kataster Štítnik (Csetnek) č. 2 a Rozložná, Kunová Teplica (Kuntapolcza) a Rozložná, Kunová Teplica a Štítnik, Plešivec (Pelsőcz) a Štítnik, Plešivec a Genč (Kisgencs), Plešivec a Rožňavské Bystré (Sebespatak), Rekeňa (Rekenyeujfalu) a Rožňavské Bystré až k bodu, ktorý leží asi 650 metrov na juhozápad od kóty 817. Od tohto bodu hranica stúpa smerom na sever približne v dĺžke 1 300 metrov. Potom ide na východ, sledujúc severný okraj rúbaniska na vrchole hory, nazývanej Ivaďovo (Ivagyó, recte Turecká). Potom sa hranica zhoduje s hranicami katastra medzi obcami Nadabula (Sajóháza) a Betliar (Betlér), Čučma (Csucsom) a Betliar, Čučma a Henclová (Henclófalva), Rožňava (Rozsnyó) a Henclová, Rožňava a Švedlár (Svedlár), Rožňava a Pača (Andrási) až ku kóte 1 109, odkiaľ vedie tým istým smerom ku katastrálnej hranici medzi obcou Pača a Uhorná (Dénes). V dôsledku toho je severná časť katastra obce Pača oddelená od južnej časti a zostáva v Česko-Slovensku. Potom hranica postupuje po hraniciach katastrov medzi obcami Pača a Uhorná, Drnava (Dernő) a Uhorná, Drnava a Smolník (Szomolnok), Kováčová (Kiskovácsvágása) a Smolník, Lúčka (Lucska) a Smolník, Lúčka a Hačava (Ájfalucska), Borka (Borka) a Hačava až ku kóte 805.

Od uvedenej kóty hranica postupuje podľa cesty, ktorá vedie na východ ku križovatke ciest vzdialenej 2 850 metrov východne od kóty 805. Potom sa stáča na sever a ide po okraji lesa na juhovýchod od kóty 851. Od tohto bodu pokračuje na severovýchod cez kóty 949 a 897. Od poslednej kóty smeruje na východ a blízko kóty 530 sa spája s katastrálnou hranicou medzi obcami Nižný Medzev (Alsómecenzéf) a Hačava. Ďalej ide po katastrálnej hranici medzi obcami Nižný Medzev a Hačava, Nižný Medzev a Jasovský Podzáмок (Jászóvárálja) až k bodu, ktorý sa nachádza na železničnej čiare Jasov – Nižný Medzev vo vzdialenosti asi 350 metrov od stredy zastávky Počkaj (Ferencztelep). Odtiaľ sa hranica stáča na sever a vedie pozdĺž železnice Ferencztelep, (zastávka Počkaj) – Baňa Lucia (Luciabánya) do vzdialenosti 100 metrov na západ, ponechávajúc stanicu Baňa Lucia (Luciabánya) Maďarsku, ako aj zariadenie potrebné na ťažbu. Na kóte 397 situovanej podľa maďarskej mapy na sever od priemyselných stavieb obce Baňa Lucia je hraničná čiara zhodná s hranicou katastra medzi obcou Vyšný Medzev a Jasov a vedie po katastrálnych hraniciach medzi obcami Jasov a Vyšný Medzev, Jasov a Gelnica (Gölnicbánya), Poproč (Jászómindszent) a Gelnica, Zlatá Idka (Aranyida) a Gelnica, Zlatá Idka a Kojšov (Kolysó) až ku kóte 1 010 a to tak, že turistická chata, postavená na juhozápadnom svahu Kojšovej hole aj s cestami, ktoré vedú k chate, zostávajú v Maďarsku. Pre tento úsek teritória, ktoré pripadá Maďarsku sú smerodajné pripojené mapy. Počnúc kótou 1 010 smeruje hranica ku kóte 975, potom od nej vo vzdialenosti 250 metrov ide na juhovýchod a ďalej po kótach 957, 958, 951, 815, 822 zostupuje do údolia Košickej Belej (Kassabéla), pričom pretína hradsnú Košická Belá – Košice (Kassa) asi vo vzdia-

lenosti 1 700 metrov od kostola v Košickej Belej a to takým spôsobom, že križovatka dvoch ciest zostáva v Maďarsku. Potom, stáčajúc sa na juhovýchod, ide ďalej na severovýchod cez kóty 647, 705, stúpa po hrebeni až ku kóte 853, ponechávajúc kótu 686 200 metrov na severozápade. Na úseku medzi kótami 647 a 853 sa hranica zhoduje s katastrálnymi hranicami medzi obcami Košice a Košická Belá, Košice a Veľká Lodina (Nagyfadna). Od tohto bodu hraničnú čiaru tvoria katastrálne hranice medzi obcami Košice a Sokol (Hernádszokoly), Kavečany (Kavecsány) a Sokol, Kavečany a Kostofany nad Hornádom (Hernádszentiván), Kostofany nad Hornádom a Košice, Kostofany nad Hornádom a Ťahanovce (Hernádtihany), Tepličany (Tapolcsány) a Ťahanovce, Budimír (Budamér) a Ťahanovce, Budimír a Košice, Beniakovce (Benyák) a Košice, Košická Nová Ves (Kassaujfalú) a Beniakovce, Košická Nová Ves a Hrašovík (Rás), Košická Nová Ves a Vyšný Olčvár (Felső Olesvár), Zdoba (Izdoba) a Vyšný Olčvár, Zdoba a Nižný Olčvár (Alsó Olesvár), Byster (Beszter) a Nižný Olčvár, Olšovany (Osva) a Nižný Olčvár, Olšovany a Ďurďošik (Györgyi), Olšovany a Bidovce (Magyarböd), Olšovany a Svinica (Petőszinye), Ďurkov (Györke) a Svinica, Ruskov (Regeteruszka) a Svinica, Ruskov a Nové Mesto (Szalánczujváros), Ruskov a Slančík (Kisszaláncz), Ruskov a Slanec (Nagy Szaláncz), Rákoš (Abaujrákos) a Slanec, Skároš (Eszkáros) a Slanec, Skároš a Slanská Huta (Szalánczhuta) až po vzdialenosť 800 metrov od kóty 448 ležiacej pri výtoku potoka z jazera Izra (Izrató). Od tohto určeného bodu hranica pokračuje východným smerom v dĺžke 1 100 metrov, potom sa v dĺžke asi 1 500 metrov obracia smerom na juhovýchod a na kóte 289 (podľa maďarskej mapy) sa spája s katastrálnou hranicou medzi obcami Kolbáš (Kolbása) a Slánska Huta (bývalá katastrálna hranica medzi obcou Pusztafalu a Kolbáš).

Pre túto časť hraničnej čiary v predchádzajúcej vete je smerodajný popis v priloženej mape. Odtiaľto sa hranica zhoduje s katastrálnymi hranicami medzi obcou Slánska Huta a Kolbáš (bývalá katastrálna hranica medzi obcou Pusztafalu a Kolbáš) až k spoločnému bodu katastrálnych hraníc obcí Slánska Huta (bývalý kataster Pusztafalu), Kolbáš a Byšta (Biste). Potom hranica vedie po hraniciach katastra medzi obcami Kolbáš a Byšta, Kolbáš a Veľký Kazimír (Nagykázmér), Lastovce (Lasztócz) a Veľký Kazimír, Lastovce a Malý Kazimír (Kiskázmér), Lastovce a Michafany (Alsómihály) až ku železničnej čiare medzi obcami Veľaty (Velejte) a Lastovce. Odtiaľ hranica pokračuje paralelne pozdĺž južnej strany uvedenej železničnej čiary do vzdialenosti 100 metrov od osi železničnej čiary až ku katastrálnej hranici medzi obcami Veľaty a Michafany.

Od tohto bodu hranica vedie po katastrálnych hraniciach medzi obcami Veľaty a Michafany k majeru zvanému Dvor Mária (Andrássy major). Z katastrálneho územia obce Veľaty sa podľa výsledku prieskumu vyčlení majetok Vay Margity, rodenej Andrássy, ktorá zaberá južnú časť uvedeného územia. Na tomto úseku hranica pokračuje od západu na východ približne podľa čiaru zakreslenej v pripojených mapách. Potom sa spojuje s katastrálnou hranicou medzi obcami Veľaty a Gerčef (Gercsely) a zhoduje sa s ňou po bod vzdialený 100 metrov od hradskej Veľaty – Trebišov. Potom pokračuje na sever v tej istej vzdialenosti 100 metrov pozdĺž menovanej hradskej až po katastrálnu hranicu medzi obcami Branč (Barancs) a Gerčef. Odtiaľ je identická s katastrálnymi hranicami medzi obcami Gerčef a Baranč, Ujlak (Bodzásújlak) a Baranč, Ujlak a Kožuchof (Kazsó), Ujlak a Hardište (Hardicsa), Garaň (Garaný) a Hradište, Garaň a Malčice (Málczsa) až k boču, ktorý je spoločný pre katastrálne hranice obcí Graň, Simek (Szürnyek), Kucany (Mészpost) a Malčice. Od toho určeného bodu hraničnú čiaru tvoria hranice katastrov obcí Kucany a Malčice, Kucany a Petrikovce (Petrik), Oborín (Abara) a Petrikovce, Oborín a Malčice, Veľké Raškovce (Nagyráska) a Malčice, Malé Raškovce (Kisráska) a Malčice, Kopčany (Hegyí) a Malčice, Kopčany a Markovce (Márk), Kopčany a Slavkovce (Szalók), Drahňov (Deregnő) a Slavkovce, Drahňov a Budkovce (Butka), Drahňov a Stretavka (Kisszeretva), Mokča (Mokcsa) a Stretavka, Krišov (Kerész) a Stretavka, Krišov a Pavlovce nad Uhom (Palócz), Moďoroš (Ungmogyorós) a Pavlovce nad Uhom, Moďoroš a Tegeňa (Tegenye), Moďoroš a Čierne Pole (Feketemező). Miestna komisia je splnomocnená, aby určila hranicu medzi domami obce Čierne Pole a to takým spôsobom, aby bola vzdialená aspoň 500 metrov od obce. Takto oddelené územie z katastra obce Veľké Kapušany bude kompenzované. Ďalej hranica vedie po katastrálnych hraniciach medzi obcami Veľké Kapušany (Nagy Kapos) a Čierne Pole, Veškovce (Veskócz) a Čierne Pole, Veškovce a Pavlovce nad Uhom až k spoločnému bodu katastrál-

nych hraníc obcí Vajkovce (Vajkócz), Bajany (Bajánháza) a Pavlovce nad Uhom. Od tohto určeného bodu sa hraničná čiara zhoduje s katastrálnymi hranicami medzi obcami Bajany a Pavlovce nad Uhom, Bajany a Vysoká (Magasrév), Bajany a Lekárt (Lekárd), Maťovce (Matyócz) a Lekárt, Palov (Palló) a Lekárt, Batva (Bátfa) a Lekárt, Botfalva a Lekárt, Botfalva a Pinkovce (Ungpinkócz), Jovra (Ordarma) a Pinkovce, Jovra a Záhor (Zahar).

III.

Uvedenú hraničnú čiaru delimitačná komisia oznámila príslušným vládam, ktoré ju schválili. V dôsledku toho má táto hranica definitívny charakter.

Prevzatie územia, ktoré v dôsledku stanovenia hranice prípadne buď k Česko-Slovensku, alebo k Maďarsku a ktoré sa v súčasnosti nachádza pod správou iného štátu, sa uskutoční 14. marca 1939. O spôsobe jeho vykonania sa dohodnú kompetentné orgány oboch štátov.

Delimitačná komisia upozorňuje obidve vlády a komisie, splnomocnené vykonaním viedenského arbitrážneho rozsudku, na hospodárske a právne problémy, ktoré môžu vzniknúť v dôsledku prevzatia uvedeného teritória. Záujmy obyvateľstva si vyžadujú, aby sa vyriešili spravodlivo.

Hraničnú čiaru v teréne vytýčia zmiešané lokálne komisie, ktoré vytvorí delimitačná komisia. Miestne komisie budú rokovať podľa inštrukcii, ktoré im poskytne delimitačná komisia s akceptovaním všeobecných zásad, ktoré sú obsiahnuté v horeuvedenom článku 1, ako aj podľa rozhodnutí – pokiaľ ide o niektoré osobitné prípady – uvedených v protokoloch delimitačnej komisie. Obidve vlády budú dbať na to, aby miestne komisie mali k dispozícii potrebné dokumenty, najmä katastrálne mapy a popis katastrálnych hraníc.

Konečné určenie hraničných bodov sa vykoná podľa neskoršie vypracovaných inštrukcií.

Na hraničnej čiare budú mať miestne komisie možnosť uskutočniť úpravy menšieho rozsahu, ktoré si vyžadujú miestne pomery a najmä poloha malých majetkov ležiacich pri hraničnej čiare. V odôvodnených a závažných prípadoch miestne komisie požiadajú delimitačnú komisiu o rozhodnutie.

Každá strana hradí náklady a mzdy osobám, ktoré budú členmi miestnych komisií. Na materiálnych nákladoch spojených s vyznačením hraničných bodov sa obidve strany budú podieľať rovnakou mierou.

V Budapešti dňa 7. marca 1939 v dvoch originálnych vyhotoveniach.

Plukovník Rudolf Andorka, v. r.

Dr. K. Benisch, v. r.

Inž. Štefan Janšák, v. r.

Generál Rudolf Viest, v. r.

SNA, ÚRK, kr. 14, f. B. 2.1, inv. č. 29. Kópia, strojopis.

¹ De la part de la délégation hongroise – zo strany maďarskej delegácie: S. E. M. le comte – Jeho Excelencián pán gróf – P. Teleki, T. Pataky, R. Andorka, A. Benisch, I. Tátray, A. Rónay, L. Rakolcai.

De la part de la délégation tchéco-slovaque – zo strany česko-slovenskej delegácie: Š. Janšák, R. Viest, J. Braščajko, A. Granatier, K. Rykl, P. Horváth, M. Turzák, I. Milecz.

² Mapy nepublikujeme.

³ Starý Dunaj.

⁴ Nový násyp.

⁵ Osadníci z dolného majera.